

חקיקה אנטי יהודית בצרפת של וישי, 1940 - 1941

כבר בשבועות הראשונים לקיומה החלה ממשלת וישי בצרפת לפתח מנגנון חקיקה אנטי יהודי משלה. היעד הראשון שכנגדו פנתה ממשלת וישי היו היהודים הזרים – חסרי האזרחות הצרפתית. עם הזמן הרחיבה ממשלת וישי את ההגדרה המשפטית של "יהודים זרים" באופן שאפשר את שלילת אזרחותם של יהודים נוספים ובסופו של דבר גם את גירושם למזרח. השתלשלות הגדרתו של יהודי בצרפת דאז ניכרת בחוקים אלה:

* חוק ה-3 באוקטובר 1940 :

סעיף 1: עם החלת החוק הנוכחי, ייחשב ליהודי כל אדם שמוצאו משלושה סבים/סבתות בני הגזע היהודי, או ששניים מסביו/סבתותיו הם מאותו גזע אם בן/בת הזוג שלו/שלה הוא/היא יהודי/ה....

* חוק ה-4 באוקטובר 1940 :

סעיף 1: ניתן לכלוא את הנתינים הזרים בני הגזע היהודי, החל ביום פרסום החוק, במחנות מיוחדים, בהתאם להחלטת המושל המחוזי של איזור מגוריהם.

סעיף 2: שר הפנים יקים ועדה, אשר תהיה אחראית על ארגונם וניהולם של מחנות אלה. ועדה זו תכלול: מפקח כללי לשירותים מינהליים; מנהל משרד המשטרה, האחראי על המדינה ועל הזרים, או נציגו; ראש מחלקה לעניינים אזרחיים במשרד המשפטים, או נציגו; נציג מטעם משרד האוצר.

סעיף 3: ניתן יהיה לחייב בכל עת את הנתינים הזרים מהגזע היהודי לגור בכתובת מגורים מוכתבת, בהתאם להחלטתו של המושל המחוזי.

סעיף 4: צו זה יפורסם בעיתון הרשמי "ל'ורנאל אופציאל" כדי שישמש כחוק המדינה.

שר הפנים – מרסל פירוטין

שר האוצר – איב בוטילה

שר המשפטים – רפאל אליבר

* חוק ה-2 ביוני 1941

סעיף 1: ייחשב ליהודי:

1. כל אדם, אם הוא משתייך לדת כלשהי ואם לאו, שלפחות שלושה מבין סביו הם בני הגזע היהודי, או ששניים מסבי בן/בת הזוג שלה/ו הם בני הגזע היהודי. סבים נחשבים ליהודים אם השתייכו לדת היהודית.

2. מי שמשתייך לדת היהודית או השתייך לה מה- 25 ביוני 1940 וששניים מסביו הם בני הגזע היהודי.

אי השתייכות לגזע היהודי תוכח על ידי השתייכות לאחת הדתות שהמדינה הכירה בהן קודם לחוק של 9 בדצמבר 1905.

אי הכרה או ביטול הכרה באבהות לגבי הנחשב ליהודי לא ישפיעו על יישום ההוראות דלעיל.